

JUDr. Pavlu Zemanovi
nejvyššímu státnímu zástupci
Nejvyšší státní zastupitelství ČR
Jezuitská 585/4, 660 55 Brno

od

Mgr. Vladimíra Chlupa, bytem 1. máje 4, Olomouc, 772 00
osoby jednající ve smyslu čl. 23, ústavního zákona č.2/1993 Sb.,

V Olomouci dne 29. března 2011

Počet stran: 4

Počet příloh: 7 - s celkem 83 listy a jednou brožovanou publikací na 52 stranách

Věc: trestní oznámení PZ-NSS-01/2011

Ve smyslu §158 odst. 1 zákona č. 141 / 1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestního řádu), podávám tímto trestní oznámení pro podezření ze spáchání trestného činu sabotáže podle §314 zákona č. 40/2009 Sb., který v doslovném významu odpovídá i §97 zákona č. 140/1961 Sb., jež byl platný dne 10. září 2009, a to na následující osoby:

JUDr. Pavla Rychetského, předsedu Ústavního soudu ČR

prof. JUDr. Pavla Holländera, Dr.Sc., místopředsedu Ústavního soudu ČR

JUDr. Elišku Wagnerovou, Ph.D., místopředsedkyni Ústavního soudu ČR

a dále na:

JUDr. Jana Lata, Ph. D., státního zástupce Městského státního zastupitelství v Brně

Odůvodnění:

Všichni výše uvedení zneužili a dále zneužívají svého postavení a své funkce v úmyslu poškodit ústavní zřízení České republiky tak, že zmařili a maří plnění důležitých úkolů orgánů veřejné moci a svým konáním způsobují v institucích státu České republiky poruchu mimořádného rozsahu.

Toto trestní oznámení navazuje na trestní oznámení podané dne 25. 5. 2010 k Vrchnímu státnímu zastupitelství v Olomouci (viz příloha 1). Na toto trestní oznámení bylo nejprve reagováno dne 1. 6. 2010 (viz příloha 2), a to z uvedeného Vrchního státního zastupitelství

v Olomouci s tím, že věc byla podstoupena Městskému státnímu zastupitelství v Brně. Odpověď tohoto státního zastupitelství datovanou dne 11. 6. 2010 (viz příloha 3) lze oprávněně považovat za přihlášení se k trestnému činu ve smyslu §314 odst. 1 písm. b).

Pro účely tohoto trestního oznámení se má zato, že původní podání, učiněné dne 25. 5. 2010 je stále platné, neboť jeho „založením“ došlo k podezření ze spáchání trestného činu. Cílem tohoto podání je snaha o návrat do právně původního stavu v situaci, kdy bylo při rozhodování všech výše uvedených osob zřejmě opomenuto ustanovení jiného zákona než upravujícího řízení. Opakované a rozšířené trestní podání je realizováno především z důvodu neoprávněného použití formalismu ve smyslu nepřipustného právního pozitivismu ze strany orgánů činných v trestním řízení – zákonně jsou tyto skutečnosti ukotveny přímo v ústavním zákoně č. 1/1993 Sb. (viz. čl. 9 odst 3) a dále v ústavním zákoně č. 2/1993 Sb. (viz. čl. 2. odst 1), který je závazný i pro postup dle zákona č. 141/1961 Sb. (viz §2 odst. 4). Trestní právo, stejně jako právo občanské (viz §1 a §2 zákona č. 40/1964 Sb.), má tedy přirozeně – právní povahu a uplatnění pozitivismu je v něm nad rámec potřebného zjednodušení nepřipustné. Předmětem tohoto podání není řešení sporu mezi přirozeně – právním a pozitivistickým výkladem práva. Toto podání vychází z toho, že uvození právního řádu České republiky vychází z ústavního zákona č. 2, Listiny základních práv a svobod, což je výslovně přirozeně - právní akt a ze skutečnosti, že striktně pozitivistický přístup je od roku 1854 (habilitační přednáška Bernharda Riemanna) neudržitelný, neboť je opakovanými důkazy dokázána jeho chybnost. Použití pozitivismu v oblasti práva je jistě možné, stejně jako je možné a často i žádoucí použití euklidovské geometrie či Newtonovy fyziky. Podobně jako však nejde úspěšně aplikovat tyto matematické a fyzikální přístupy na oblast mikrosvěta a makrosvěta, tak nejde použít pozitivismus pro posouzení tohoto podání. Této skutečnosti by si však měl být aprobovaný právník vědom. Z tohoto důvodu považuji přílohy č. 1 až 3 za dostatečně průkazné pro posouzení trestní odpovědnosti. Dále přikládám pojednání Máme problém (příloha č. 4) a následující odůvodnění:

Internetové stránky Ústavního soudu České republiky jsou uvozeny citací čl. 83, ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, který zní:

„Ústavní soud je soudním orgánem ochrany ústavnosti.“

Výklad této věty je možno odvodit jen na základě uplatnění spisovného jazyka českého s tím, že klíčovým slovem pro hledání významu je slovo „ústavnost“. Z akademického Slovníku spisovného jazyka českého vyplývá, že „ústavnost“ je smysl pro ústavní zřízení, respektive ústavu.

Zpětně je nutno pro správnost výkladu ověřit, co je to ústava. Dle stejného výkladového slovníku je ústava „základní zákon státu“, čímž ovšem není řečeno, který zákon je to

konkrétně. Konkretizace tohoto zákona je patrná z čl. 112 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústavy České republiky, kde je několik zákonů postaveno na stejnou úroveň tak, aby jako celek tvořily základní právní normativ / základní zákon České republiky, který se zve *ústavní pořádek České republiky*. Základním zákonem České republiky je tedy její ústavní pořádek. Nejde o jediný zákon, ale o soubor zákonů, do něž je zakomponována i dualistická koncepce občan - stát. Součástí ústavního pořádku ČR je tak Listina základních práv a svobod, umožňující činit lidem vše, co není zakázáno zákonem, i Ústava ČR, omezující státní moc panstvím zákona. Arbitrem těchto dvou světů je ústavodárce, nikoliv ústavní soud. Úkolem ústavního soudu je tedy zajistit, aby byl právní řád a jeho aplikace v souladu s ústavním pořádkem.

Z výše uvedeného je zřejmé, že ústavní soud není oprávněn k úpravě, či dokonce změnám či rušení ústavního pořádku. Odmítnutí podání z 25. 5. 2010 (viz příloha č. 1) tedy nelze odůvodnit „jednáním právem dovoleným a aprobovaným“ nebo rozhodovacím procesem, který upravuje zákon. Postup městského státního zástupce JUDr. Jana Laty, Ph.D. je tak nejen v rozporu se zákonem, ale naplňuje i trestný čin §314 odst. 1 písm. b), neboť jde o zřejmé zneužití funkce s úmyslem způsobit v činnosti městského státního zastupitelství poruchu, jež má za následek poškození ústavního zřízení. Čin lze označit jednoznačně za úmyslný, tedy vědomý, neboť pokud by se jednalo o neúmyslný postup, tak je třeba přijmout tezi, že uvedený státní zástupce je osobou nekvalifikovanou, která má zásadní problémy s porozuměním psaného textu.

Vyrozumění, datované dne 11. 6. 2010, tak lze právem pokládat za akt s nulitní hodnotou. Podobně lze vnímat i nález ústavního soudu Pl. ÚS 27/09, který není vykonatelný. Odůvodnění jeho nevykonatelnosti je podáno v trestním oznámení ze dne 25. 5. 2010 (viz příloha č. 1). Litera zákona tedy hovoří jednoznačně v neprospěch obou těchto rozhodnutí.

Oba předmětné akty jsou postaveny na domněnkách, jež údajně vychází z tzv. ducha zákonů. Stěžejním problémem tohoto sporu o ústavní soud je skutečnost, že u některých osob existuje představa lidské instituce schopné nejvyššího soudu. Tedy, že v rámci České republiky máme orgán, který je schopen jednoznačně určit, co je dobro a zlo. Takováto lidská instituce však neexistuje a nikdy neexistovala. Lze jen vytvořit zdání její existence, a to za cenu porušení nejen lidských zákonů. Uplynulé 20. století bylo svědkem mnoha takovýchto pokusů.

Aby počínání ústavních soudců i státního zástupce obstálo před „duchem zákona“, tak musí odpovídat přirozeně – právnímu vývoji evropského Západu. Počátek této kultury sahá do přelomu 5. a 6. století. Právní základy byly položeny na synodě v Orleans roku 511, kde bylo stanoveno, že románské obyvatelstvo se bude řídit římskými zákony a barbaři, kteří přijali křesťanství, kodifikací kmenového práva. Nositelem výkladu právních norem byl latinský jazyk a význam jednotlivých aktů musel být ve shodě s trivium, ověřitelný kvadrivium. Jak se

kultura evropského Západu rozrůstala, tak byly implementovány zásady římského práva i do národních jazyků. Následkem toho bylo možno ustanovit městská práva i v nerománských oblastech. Kodifikace trojího lidu tak byla na rozhraní 10. a 11. století podpořena vznikem univerzit a městského práva, a to především v německé jazykové oblasti (tedy i na území současné ČR, např. magdeburské městské právo). Právní systém byl tvořen třemi typy normativů – římským právem užívaným v církvi, feudálním právem vycházejícím nejčastěji z Lex Salica a městskými právy sepsanými často i v národním jazyce. Koncept kombinace národního jazyka a římské struktury zákonů se prosazoval i v dalším období. Přibližně v 16. století vznikají národní právní systémy s římskou strukturou. Pouze nezávislá katolická církev zůstává u latinské podoby práva. Od poloviny 18. století dochází k další zásadní změně. S nadsázkou lze říci, že princip městských práv byl rozšířen na všechny osoby – začínají vznikat občanské zákoníky, jež musí nutně vést nejen ke zrušení feudálních vazeb, ale i k novým základním zákonům státu – konstitucím. Přesto zůstává zachován dualismus moci, jen se mění jeho podoba na vztah občan – stát. Celý tento proces probíhá pod patronací Boha, na území České republiky minimálně do roku 1949, respektive s ohledem na zákon č. 480/1991 Sb. a zákon č. 198/1993 Sb. dosud. Ostatně Základní zákon Spolkové republiky Německo, odkud čerpali oporu pro „legimititu“ svého rozhodnutí Pl. ÚS 27/09 i ústavní soudci, je rovněž postaven na svrchovanosti Boha.

Celý právní vývoj kultury evropského Západu neumožňuje ztotožnit ani jeden z napadených aktů s „duchem zákonů“. Potvrzení této skutečnosti přinesli samotní ústavní soudci. Nejprve byl 19. října 2009, tedy krátce po oznámení Nálezu Pl. ÚS 27/09, předsedou Ústavního soudu ČR označen Bůh za zločince (viz příloha č. 5), aby byl následně bůh „objeven“ 31. 12. 2009 přímo v jeho osobě (viz příloha č. 6). Pokud se tato osoba následně domnívá, že není ničím omezena (viz příloha č. 7), tak jde z pohledu „ducha“ kultury evropského Západu a jeho právního systému o alarmující situaci. Podotýkám, že moc ústavního soudu, tedy i jeho předsedy, je v právním řádu ČR jednoznačně omezena ústavním pořádkem – viz. čl. 85 Ústavy ČR. Rozbor tohoto omezení je dostatečně patrný z přílohy č. 1 a č. 4.

Žádám tedy Nejvyšší státní zastupitelství ČR k prošetření tohoto podání a žádám o písemné vyrozumění o přijatých opatřeních a stavu věci.

S pozdravem

Vladimír Chlup

SEZNAM PŘÍLOH K TRESTNÍMU OZNÁMENÍ PZ-NSS-01/2011

Počet příloh: 7 s celkem 83 listy a jednou brožovanou publikací na 52 stranách

Příloha č. 1 – Trestní oznámení ze dne 25. 5. 2010 včetně příloha (67 listů)

Příloha č. 2 – Stanovisko Vrchního státního zastupitelství v Olomouci ze dne 1.6.2010
(1 list)

Příloha č. 3 – Vyrozumění o založení podání z Městského státního zastupitelství
v Brně ze dne 11. června. 2010 (1 list)

Příloha č. 4 – brožurka Máme problém (53 stran)

Příloha č. 5 – rozhovor s Pavlem Rychetským, In: Profit 42/2009, titulní list
+ str. 26 – 31 (7 listů)

Příloha č. 6 – rozhovor Tomáše Halíka s dr. Pavlem Rychetským, In: internetové
stránky www.halik.cz, zkrácená verze vytištěna In: Magazín LN Pátek
31. 12. 2009 (3 listy)

Příloha č. 7 – rozhovor s Pavlem Rychetským, In: Respekt 17/2010, str. 42 – 45
(4 listy)

V Olomouci dne 29. 3. 2010

Vladimír Chlup